

Zamana Çalınan Masallar

– Toprak · 11 Mayıs 2011

Hüznüm eskimiş kederleri tamir ediyor,
Erken emekli edildi mutluluklarım.
Dünyayı daha geniş yaşama arzusuymdu.
Boyumdan küçük işlerle uğraşmama endişem.
Elimde ki nasırlaşmış kraterlerden giriyor ağrıların
Sol yanım gark olmuşken en hizasız gözden düşmelere
Şehir kalabalıklarında yitiriyorum sevdamızın cesedini!
Senin yüzünde ki renkleri çiziyorum bozkırlara
Büyük olacak gidişim
Ucuza pazarlanmış sahneye yer yok filmimde

Sevda kusuyor bu şehir
Duygu karmaşasında unutuluyor içinde ki benler.
Ölürüm der gibi bakıyorsun gözlerime
Yazık...
Uçurum olmasaydı adımız
Sığabilseydik dünyanın engin kollarına
Aykırı kalmasaydık dost bildiğimiz sıra dağlara
Provoke edilmiş mevsimlerde bile yaslanırdık aşka!
Bilsen bu kaçınıcı ihlal yüreğimin kara sularında...
Yine yunuslar götürür sandık bizi
Yalanın bulaşmadığı sığ kıyılara
Bu son seferim göz çeperlerinde
Morfin etkisi yaratan entrika dolu sevişmelerin sunağı kapalı
Hiçbir gam paklamaz silueti çalıntı dudaklarını!

Gece hunharca işlenmiş cinayetlerin iç güveyisiydi
Senin yüzünde bir kırlangıcın özgürlüğünü hissettiğimde.
Şimdi sokağım fesleğen kokmuyor sevgilim
Saklamaya tenezzül bile etmiyorum sararan dişlerimi.
Dar yapılmış birer hücre bu şehrin sokakları
Bu yüzden borç sayıldı derinden aldığım her nefes.
Ömrümü kundaklaman dışında
Başka komplolar beklerdim yüreğinden.
Bulaştırdığın duygusal bir enfeksiyona

Sarılsaydım şöyle sıkı sıkı
Az kalırdı kelimelerimle yonttuğum sabır taşı!

Bilirdim...
Üşümezdi yalnızlık, donmazdı!
Yalnızlık kudurduğu vakitlerde
Kök söktürürdü aşka.
Ey yapraklar ardında buruşan gülüm
Dar zamanlarımı boş vermişliğim gelir aklıma
Sevda kırıntılarım sahil kasabalarına döküldü
Belki bir çocuğun kumdan kalesinde canlanırlar
Sıkıla beni namlundan çıkacak son kurşuna
Gönlün tetikte olsun...

Hadi gel yine de...
Kaçalım bu geveze şehirden.
Yaban kokulu kasaba,
Belki dağların doruğunda tek göz bir oda!
Bir de aşk tuttururuz uçurumların ucunda
Efsaneye boyumuz yetmez.
Bilirsin;
Toz pembe başlasam da,
Sonunda kan tükürür yüreğim.

Yoksun(L)luğuma...

KmL.FrK